

Den Europæiske Unions Tidende

C 80

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

55. årgang

17. marts 2012

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
---------------------------	---------	------

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2012/C 80/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 73 af 10.3.2012	1
--------------	--	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2012/C 80/02	Sag C-545/09: Domstolens dom (Første Afdeling) af 2. februar 2012 — Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (Aftale om vedtægten for Europaskolerne — fortolkning og anvendelse af artikel 12, nr. 4), litra a), og artikel 25, nr. 1) — udstationerede læreres ret til samme stigning i rang og løn som lærere i den pågældende medlemsstat — udelukkelse af visse lærere udstationeret af Det Forenede Kongerige i Europaskolerne fra adgang til mere gunstige lønskalaer og til andre løntillæg, der tildeles lærere i den pågældende medlemsstat — uforenelighed med artikel 12, nr. 4), litra a), og artikel 25, nr. 1)	2
--------------	--	---

DA

Pris:
3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 80/03	Sag C-210/10: Domstolens dom (Første Afdeling) af 9. februar 2012 — Márton Urbán mod Vám- és Pénzügyőrség Észak-alföldi Regionális Parancsnoksága (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hajdú-Bihar Megyei Bíróság — Ungarn) (Vejtransport — overtrædelse af reglerne vedrørende brug af fartskriver — medlemsstaternes forpligtelse til at fastsætte forholdsmæssigt afpassede sanktioner — fast bøde — sanktionens forholdsmæssighed)	2
2012/C 80/04	Sag C-249/10 P: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 2. februar 2012 — Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd og Risen Footwear (HK) Co. Ltd mod Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC) (Appel — dumping — forordning (EF) nr. 1472/2006 — import af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam — forordning (EF) nr. 384/96 — artikel 2, stk. 7, artikel 9, stk. 5, og artikel 17, stk. 3 — status som virksomhed, der opererer under markedsøkonomiske vilkår — individuel behandling — stikprøve)	3
2012/C 80/05	Sag C-277/10: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 9. februar 2012 — Martin Luksan mod Petrus van der Let (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Handelsgericht Wien — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — intellektuel ejendomsret — ophavsret og beslægtede rettigheder — direktiverne 93/83/EØF, 2001/29/EF, 2006/115/EF og 2006/116/EF — kontrakt om fordeling af brugsrettighederne til et filmværk mellem den ledende instruktør og producenten af værket — national lovgivning, hvorved udelukkende filmproducenten automatisk tildeles disse rettigheder — parternes mulighed for at fravige denne regel ved aftale — efterfølgende ret til vederlag)	4
2012/C 80/06	Sag C-553/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 2. november 2011 — Bernhard Rintisch mod Klaus Eder	5
2012/C 80/07	Sag C-601/11 P: Appel iværksat den 28. november 2011 af Den Franske Republik til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Udvidede Afdeling) den 9. september 2011 i sag T-257/07, Frankrig mod Kommissionen	5
2012/C 80/08	Sag C-609/11 P: Appel iværksat den 29. november 2011 af Centrotherm Systemtechnik GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 15. september 2011 i sag T-427/09 — centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	6
2012/C 80/09	Sag C-610/11 P: Appel iværksat den 29. november 2011 af Centrotherm Systemtechnik GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 15. september 2011 i sag T-434/09 — Centrotherm Systemtechnik GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	7
2012/C 80/10	Sag C-614/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 30. november 2011 — Niederösterreichische Landes-Landwirtschaftskammer mod Anneliese Kuso	8
2012/C 80/11	Sag C-628/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Braunschweig (Tyskland) den 7. december 2011 — Bußgeldsache mod International Jet Management GmbH	9
2012/C 80/12	Sag C-642/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen Sad — Varna (Bulgarien) den 15. december 2011 — Stroy Trans EOOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto« — Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite	9

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 80/13	Sag C-643/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen Sad — Varna (Bulgarien) den 15. december 2011 — LVK-56 EOOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto« — Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite	10
2012/C 80/14	Sag C-645/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 16. december 2011 — Land Berlin mod Ellen Mirjam Sapir m.fl.	11
2012/C 80/15	Sag C-664/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado Mercantil de Barcelona (Spanien) den 30. december 2011 — Serveis en Impressio i Retolacio Vargas, S.L. mod Banco Mare Nostrum, S.A.	11
2012/C 80/16	Sag C-665/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado Mercantil de Barcelona (Spanien) den 30. december 2011 — Alfonso Carlos Amselem Almor mod NCG Banco, S.A.	12
2012/C 80/17	Sag C-4/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo per la Sardegna (Italien) den 2. januar 2012 — Danilo Tola mod Ministero della Difesa	12
2012/C 80/18	Sag C-23/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākās tiesas Senāts (Republikken Letland) den 17. januar 2012 — Mohamad Zakaria	12
2012/C 80/19	Sag C-48/12: Sag anlagt den 31. januar 2012 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen ...	13
2012/C 80/20	Sag C-50/12 P: Appel iværksat den 1. februar 2012 af Kendrion NV til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 16. november 2011 i sag T-54/06, Kendrion mod Kommissionen	14

Retten

2012/C 80/21	Sag T-76/08: Rettens dom af 2. februar 2012 — El du Pont de Nemours m.fl. mod Kommissionen (Konkurrence — aftaler — markedet for kloroprengummi — beslutning der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 — fastsættelse af priser — opdeling af markedet — tilregnelser af ulovlig adfærd — jointventure-selskab — retningslinjer for beregning af bøder — formildende omstændigheder — samarbejde)	15
2012/C 80/22	Sag T-77/08: Rettens dom af 2. februar 2012 — Dow Chemical mod Kommissionen (Konkurrence — aftaler — markedsandele for kloroprengummi — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 — fastsættelse af priser — fordeling af markedet — tilregnelser af ulovlig adfærd — joint ventures — retningslinjer for beregning af bøder — formildende omstændigheder — samarbejde)	15
2012/C 80/23	Sag T-83/08: Rettens dom af 2. februar 2012 — Denki Kagaku Kogyo og Denka Chemicals Denki mod Kommissionen (Konkurrence — aftaler — markedet for kloroprengummi — beslutning der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 — fastsættelse af priser — opdeling af markedet — bevis for deltagelse i kartellet — bevis for afstandtagen — overtrædelsens varighed — ret til forsvar — aktindsigt — retningslinjer for beregning af bøder — ingen tilbagevirkende kraft — berettiget forventning — proportionalitetsprincippet — formildende omstændigheder)	16

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 80/24	Sag T-321/09: Rettens dom af 2. februar 2012 — skytron energy mod KHIM (arraybox) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket arraybox — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	16
2012/C 80/25	Sag T-469/09: Rettens dom af 2. februar 2012 — Grækenland mod Kommissionen (EUGFL — Garantisektionen — udgifter, som er udelukket fra EF-finansiering — sektoren for forarbejdning af tomater og sektoren for oplagring af ris — primære kontroller — det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger — proportionalitetsprincippet)	16
2012/C 80/26	Sag T-305/10: Rettens dom af 7. februar 2012 — Hartmann-Lambooy mod KHIM — Diptyque (DYNIQUE) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket DYNIQUE — det ældre EF-ordmærke DIPTYQUE — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009).....	17
2012/C 80/27	Sag T-387/10: Rettens dom af 2. februar 2012 — Goutier mod KHIM — Euro Data (ARANTAX) (EF-varemærker — indsigelsesprocedure — ansøgning om EF-ordmærket ARANTAX — det ældre nationale ordmærke ANTAX — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009).....	17
2012/C 80/28	Sag T-424/10: Rettens dom af 7. februar 2012 — Dosenbach-Ochsner mod KHIM — Sisma (gengivelse af elefanter i et rektangel) (EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-figurmærke, der gengiver elefanter i et rektangel — ældre internationale og nationale figurmærker, der gengiver en elefant, og det ældre nationale ordmærke elefanten — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — ældre varemærkers særpræg)	17
2012/C 80/29	Sag T-596/10: Rettens dom af 2. februar 2012 — Almunia Textil mod KHIM — FIBA-Europe (Euro-Basket) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket EuroBasket — det ældre EF-figurmærke Basket — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	18
2012/C 80/30	Sag T-64/11: Rettens dom af 7. februar 2012 — Run2Day Franchise mod KHIM — Runners Point (Run2) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket Run2 — de ældre EF-ord- og figurmærker RUN2DAY — det ældre Benelux-figurmærke RUN2DATE — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009).....	18
2012/C 80/31	Sag T-315/10: Rettens kendelse af 20. januar 2012 — Groupe Partouche mod Europa-Kommissionen (Annullationsøgsmål — fusioner — beslutning, hvorved en fusion erklæres forenelig med fællesmarkedet — artikel 44, stk. 1, litra c), i Rettens procesreglement — afvisning)	18
2012/C 80/32	Sag T-607/11 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 23. januar 2012 — Henkel og Henkel France mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — konkurrence — afbøvelse fra Kommissionen hvorved der gives afslag på udlevering af dokumenter til en national konkurrencemyndighed — begæring om foreløbige forholdsregler — manglende søgsmålsinteresse — tilsidesættelse af formforskrifter — de begærede foranstaltninger ej af foreløbig karakter — afvisning)	19

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2012/C 80/01)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 73 af 10.3.2012

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 65 af 3.3.2012

EUT C 58 af 25.2.2012

EUT C 49 af 18.2.2012

EUT C 39 af 11.2.2012

EUT C 32 af 4.2.2012

EUT C 25 af 28.1.2012

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Første Afdeling) af 2. februar 2012 — Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland(Sag C-545/09) ⁽¹⁾

(Aftale om vedtægten for Europaskolerne — fortolkning og anvendelse af artikel 12, nr. 4), litra a), og artikel 25, nr. 1) — udstationerede læreres ret til samme stigning i rang og løn som lærere i den pågældende medlemsstat — udelukkelse af visse lærere udstationeret af Det Forenede Kongerige i Europaskolerne fra adgang til mere gunstige lønskalaer og til andre løntillæg, der tildeles lærere i den pågældende medlemsstat — uforenelighed med artikel 12, nr. 4), litra a), og artikel 25, nr. 1)

(2012/C 80/02)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og B. Eggers som befuldmægtigede)

Sagsøgte: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved H. Walker, som befuldmægtiget og barrister, J. Coppel)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Traktatbrudssøgsmål — tilsidesættelse af artikel 12, stk. 4, litra a), i aftale om vedtægten for Europaskolerne (EFT L 212, s. 3) — løn til lærere, der er udstationeret ved Europaskolerne — udelukkelse under udstationering fra de lønstigninger, der gives til lærere ansat ved de nationale skoler

Konklusion

1) Artikel 12, nr. 4), litra a), sidste punktum, i aftalen om vedtægten for Europaskolerne af 21. juni 1994 skal fortolkes således, at den forpligter de medlemsstater, der er parter i aftalen, til at påse, at lærere, der udstationeres eller ansættes ved Europaskolerne, under deres udstationering eller ansættelse nyder godt af de samme rettigheder med hensyn til karrieremæssig stigning og pensionering som dem, der gælder i henhold til bestemmelserne i oprindelsesmedlemsstaten for de i indlandet ansatte lærere.

2) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har foretaget en urigtig anvendelse af aftalens artikel 12, nr. 4), litra a), og artikel 25, nr. 1), ved at udelukke de engelske og waliske lærere, der er ansat eller udstationeret i Europaskolerne, fra i ansættelses- eller udstationeringsperioden at få adgang til mere fordelagtige lønskalaer, kendt under forskellige betegnelser såsom »threshold pay«, »excellent teacher system« og »advanced skills teachers«, og fra adgang til andre løntillæg, såsom »teaching and learning responsibility payments«, der er fastsat i »School Teachers Pay and Conditions Document«.

3) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 63 af 13.3.2010.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 9. februar 2012 — Márton Urbán mod Vám- és Péntzügyőrség Észak-alföldi Regionális Parancsnoksága (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hajdú-Bihar Megyei Bíróság — Ungarn)(Sag C-210/10) ⁽¹⁾

(Vejtransport — overtrædelse af reglerne vedrørende brug af fartskriver — medlemsstaternes forpligtelse til at fastsætte forholdsmæssigt afpassede sanktioner — fast bøde — sanktionens forholdsmæssighed)

(2012/C 80/03)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Hajdú-Bihar Megyei Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Márton Urbán

Sagsøgt: Vám- és Péntzügyőrség Észak-alföldi Regionális Parancsnoksága

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hajdú-Bihar Megyei Bíróság — fortolkning af artikel 19, stk. 1 og 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15. marts 2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 (EUT L 102, s. 1) og af artikel 13-16 i Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 af 20. december 1985 om kontrolapparatet inden for vejtransport (EFT L 370, s. 8) — nationale forskrifter, hvorefter alle overtrædelser af reglerne vedrørende anvendelsen af diagrammark udløser en bøde af samme størrelse uden hensyn til den pågældende overtrædelses grovhed, og uden at der er fastsat disculperende omstændigheder — medlemsstaternes forpligtelse til at fastsætte sanktioner i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet

Konklusion

- 1) Proportionalitetskravet i artikel 19, stk. 1 og 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15. marts 2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 skal fortolkes således, at det er til hinder for en sanktionsordning som den, der er indført ved regeringsdekret nr. 57/2007 om fastsættelse af størrelsen på de bøder, der kan pålægges ved overtrædelse af visse bestemmelser vedrørende vejtransport af varer og personer (a közúti árufuvarozáshoz és személyszállításhoz kapcsolódó egyes rendelkezések megsértése esetén kiszabható bírságok összegéről szóló 57/2007. Korm. rendelet), af 31. marts 2007, som fastsætter pålæg af en bøde på et fast beløb for alle overtrædelser, uanset disses grovhed, af reglerne vedrørende anvendelsen af diagrammark i artikel 13-16 i Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 af 20. december 1985 om kontrolapparatet inden for vejtransport, som ændret ved forordning nr. 561/2006.
- 2) Proportionalitetskravet i artikel 19, stk. 1 og 4, i forordning nr. 561/2006 skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for en sanktionsordning som den, der er indført ved regeringsdekret nr. 57/2007 om fastsættelse af størrelsen på de bøder, der kan pålægges ved overtrædelse af visse bestemmelser vedrørende vejtransport af varer og personer, som indfører et objektivt ansvar. Derimod skal proportionalitetskravet fortolkes således, at det er til hinder for størrelsen af den sanktion, der er fastsat ved denne ordning.

(¹) EUT C 195 af 17.7.2010.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 2. februar 2012 — Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd og Risen Footwear (HK) Co. Ltd mod Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC)

(Sag C-249/10 P) (¹)

(Appel — dumping — forordning (EF) nr. 1472/2006 — import af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam — forordning (EF) nr. 384/96 — artikel 2, stk. 7, artikel 9, stk. 5, og artikel 17, stk. 3 — status som virksomhed, der opererer under markedsøkonomiske vilkår — individuel behandling — stikprøve)

(2012/C 80/04)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd og Risen Footwear (HK) Co. Ltd (ved advokater L. Ruessmann, A. Willems, S. De Knop og C. Dackö)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix og R. Szostak, som befuldmægtigede, Rechtsanwalt G. Berrisch og barrister N. Chesaites), Europa-Kommissionen (ved T. Scharf og H. van Vliet, som befuldmægtigede) samt Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 4. marts 2010 i sag T-401/06, Brosmann Footwear (HK) Ltd m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union, hvorved Retten ikke gav sagsøgerne medhold i et annullationsøgsmål til prøvelse af Rådets forordning (EF) nr. 1472/2006 af 5. oktober 2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam (EUT L 275, s. 1)

Konklusion

- 1) Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 4. marts 2010, Brosmann Footwear (HK) m.fl. mod Rådet (sag T-401/06), ophæves.
- 2) Rådets forordning (EF) nr. 1472/2006 af 5. oktober 2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam annulleres, for så vidt som den angår Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd og Risen Footwear (HK) Co. Ltd.

- 3) Rådet for Den Europæiske Union betaler de omkostninger, som er afholdt af Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd og Risen Footwear (HK) Co. Ltd såvel ved første instans som under appellsagen.
- 4) Europa-Kommissionen og Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC) bærer deres egne omkostninger såvel ved første instans som under appellsagen.

(¹) EUT C 209 af 31.7.2010.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 9. februar 2012 — Martin Luksan mod Petrus van der Let (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Handelsgericht Wien — Østrig)

(Sag C-277/10) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — intellektuel ejendomsret — ophavsret og beslægtede rettigheder — direktiverne 93/83/EØF, 2001/29/EF, 2006/115/EF og 2006/116/EF — kontrakt om fordeling af brugsrettighederne til et filmværk mellem den ledende instruktør og producenten af værket — national lovgivning, hvorved udelukkende filmproducenten automatisk tildeles disse rettigheder — parternes mulighed for at fravige denne regel ved aftale — efterfølgende ret til vederlag)

(2012/C 80/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Handelsgericht Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Martin Luksan

Sagsøgt: Petrus van der Let

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — angående en anmodning om Præjudiciel — Handelsgericht Wien (Østrig) — fortolkning af artikel 2, stk. 5 og 6, samt artikel 4 i Rådets direktiv 92/100/EØF af 19. november 1992 om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret (EFT L 346, s. 61), af artikel 2 i Rådets direktiv 93/83/EØF af 27. september 1993 om samordning af visse bestemmelser vedrørende

ophavsrettigheder og ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med radio- og tv-udsendelse via satellit og videreførelse pr. kabel (EFT L 248, s. 15), af artikel 2 og 3 samt artikel 5, stk. 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT L 167, s. 10) såvel som af artikel 2, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/116/EF af 12. december 2006 om beskyttelsestiden for ophavsret og visse beslægtede rettigheder (EUT L 372, s. 12) — kontrakt om fordeling af retten til benyttelse af et filmværk mellem ophavsmanden til værket og filmproducenten — national lovgivning, hvorefter samtlige disse rettigheder tillægges filmproducenten

Konklusion

- 1) Bestemmelserne i artikel 1 og 2 i Rådets direktiv 93/83/EØF af 27. september 1993 om samordning af visse bestemmelser vedrørende ophavsrettigheder og ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med radio- og tv-udsendelse via satellit og videreførelse pr. kabel, på den ene side, og artikel 2 og 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet, sammenholdt med artikel 2 og 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/115/EF af 12. december 2006 om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret og artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/116/EF af 12. december 2006 om beskyttelsestiden for ophavsret og visse beslægtede rettigheder, på den anden side, skal fortolkes således, at brugsrettighederne til et filmværk, såsom de i hovedsagen omhandlede (ret til reproduktion, ret til satellitudsendelse og enhver anden form for offentlig gengivelse i form af tilrådighedsstillelse for almenheden), direkte efter loven og originært tilkommer den ledende instruktør. Disse bestemmelser skal derfor fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, der direkte og udelukkende tildeler nævnte brugsrettigheder til producenten af det omhandlede værk.

- 2) EU-retten skal fortolkes således, at den overlader medlemsstaterne muligheden for at fastsætte en formodning for overdragelse — til fordel for producenten af filmværket — af brugsrettighederne til filmværket, såsom de i hovedsagen omhandlede (ret til satellit-udsendelse, ret til reproduktion og enhver anden form for offentlig gengivelse i form af tilrådighedsstillelse for almenheden), forudsat at en sådan formodning ikke har en uafkræftelig karakter, der udelukker muligheden for, at den ledende instruktør af nævnte værk træffer andre beslutninger.

- 3) EU-retten skal fortolkes således, at den ledende instruktør i sin egenskab af ophavsmand til filmværket direkte efter loven og originært har ret til den rimelige kompensation, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, litra b), i direktiv 2001/29, i henhold til den såkaldte »undtagelse for privatkopiering«.

4) EU-retten skal fortolkes således, at den ikke overlader medlemsstaterne muligheden for at fastsætte en formodning for overdragelse — til fordel for producenten af filmværket — af den ret til rimelig kompensation, der tilkommer den ledende instruktør af nævnte værk, uanset om denne formodning er formuleret således, at den er uafkræftelig, eller således, at den kan fraviges.

(¹) EUT C 246 af 11.9.2010.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Bundesgerichtshof (Tyskland) den 2. november 2011 —
Bernhard Rintisch mod Klaus Eder**

(Sag C-553/11)

(2012/C 80/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bernhard Rintisch

Sagsøgt: Klaus Eder

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 10, stk. 1, og stk. 2, litra a), i direktiv 89/104/EØF (¹) fortolkes således, at denne forskrift generelt og ubetinget er til hinder for en national ordning, hvorefter der foreligger brug af et varemærke (mærke 1), når varemærket (mærke 1) bruges i en form, som afviger fra den form, hvori det er blevet registreret, uden at afvigelsen påvirker varemærkets (mærke 1) særpræg, og såfremt varemærket i den form, i hvilken det bruges, også er registreret (mærke 2)?

2) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende:

Er den foran i spørgsmål 1 omhandlede nationale forskrift forenelig med direktiv 89/104/EØF, såfremt den nationale forskrift fortolkes indskrænkende således, at den ikke finder anvendelse på et varemærke (mærke 1), som kun er registreret med det formål at sikre eller udvide beskyttelsen af et andet registreret varemærke (mærke 2), som er registreret i den form, hvori det bruges?

3) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende eller spørgsmål 2 besvares benægtende:

a) Foreligger der ikke brug af et registreret varemærke (mærke 1), jf. artikel 10, stk. 1, og stk. 2, litra a), i direktiv 89/104/EØF,

aa) såfremt varemærkeindehaveren bruger mærket i form af et tegn, der kun ved enkeltheder afviger fra den form, hvori dette (mærke 1) og et andet varemærkeindehaveren tilhørende mærke (mærke 2) er blevet registreret, uden at disse enkeltheder påvirker varemærkernes (mærke 1 og 2) særpræg?

bb) såfremt varemærkeindehaveren bruger to former for tegn, hvoraf intet svarer til det registrerede varemærke (mærke 1), men hvoraf det ene brugte tegn (form 1) efter sin form stemmer overens med et andet af varemærkeindehaveren registreret varemærke (mærke 2), og det andet tegn, som varemærkeindehaveren bruger, efter sin form (form 2) i enkeltheder afviger fra begge registrerede mærker (mærke 1 og 2), uden at disse enkeltheder påvirker varemærkernes særpræg, og såfremt dette tegn efter sin form (form 2) har størst lighed med varemærkeindehaverens andet varemærke (mærke 2)?

b) Må en ret i en medlemsstat anvende en national forskrift (her § 26, stk. 3, 2. punktum, i Markengesetz (varemærkeloven)), der strider mod en direktivbestemmelse (her artikel 10, stk. 1, og stk. 2, litra a), i direktiv 89/104/EØF) i tilfælde, hvor de faktiske omstændigheder allerede var afsluttet inden en afgørelse fra Den Europæiske Unions Domstol, i hvilken der første gang fandtes holdepunkter for, at medlemsstatens forskrift var uforenelig med direktivet (dom af 13.9.2007, sag C-234/06, II Ponte Finanziaria mod KHIM [BAINBRIDGE], Sml. I, s. 7333), såfremt den nationale retsinstit sætter en procesdeltagers tillid til, at en af forfatningen tilsikret retsstilling vil vedvare, over hensynet til gennemførelsen af en direktivbestemmelse?

(¹) Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21.12.1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT L 40, s. 1).

Appel iværksat den 28. november 2011 af Den Franske Republik til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Udvidede Afdeling) den 9. september 2011 i sag T-257/07, Frankrig mod Kommissionen

(Sag C-601/11 P)

(2012/C 80/07)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Den Franske Republik (ved E. Belliard, G. de Bergues, C. Candat, S. Menez og R. Loosli-Surrans, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt den 9. september 2011 af Den Europæiske Unions Ret i sag T-257/07, Frankrig mod Kommissionen, ophæves.
- Der træffes endelig afgørelse i sagen, idet Kommissionens forordning (EF) nr. 746/2008 af 17. juni 2008 om ændring af bilag VII til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopatis (¹) annulleres, eller sagen hjemvises til Retten.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Den franske regering har fremsat fire anbringender til støtte for sin appel:

Med det første anbringende har appellanten gjort gældende, at Retten har tilsidesat sin begrundelsespligt ved ikke at give en tilstrækkelig besvarelse, dels af appellans klagepunkter vedrørende Kommissionens manglende hensyntagen til eksisterende videnskabelige oplysninger i det omfang, hvor Retten urigtigt har fastslået, at disse klagepunkter svarede til at foreholde Kommissionen ikke at have haft kendskab til disse, dels af den franske regerings klagepunkter vedrørende tilsidesættelse af artikel 24 a, i forordning nr. 999/2001 for så vidt som Retten har antaget, at disse klagepunkter svarede til at kontrollere, hvorvidt de omtvistede foranstaltninger var passende for at sikre et højt beskyttelsesniveau for menneskers sundhed.

Med det andet anbringende, som er opdelt i tre led, har den franske regering gjort gældende, at Retten urigtigt har gengivet de faktiske omstændigheder, der blev forelagt for den. Appellanten har således for det første gjort gældende, at Retten urigtigt har gengivet Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (EFSA) udtalelser af 8. marts 2007 og af 24. januar 2008 ved at fastslå, at Kommissionen uden at anlægge et åbenbart urigtigt skøn kunne udlede af disse udtalelser, at risikoen for, at andre TSE end BSE kan overføres til mennesker, er ekstremt lille (første led). Med det andet led har appellanten dernæst gjort gældende, at Retten har gengivet EFSA's udtalelser af 17. maj og 29. september 2005 urigtigt ved at fastslå, at Kommissionen uden at anlægge et åbenbart urigtigt skøn kunne vurdere, at evalueringen af pålideligheden af hurtige test, der er indeholdt i udtalelserne, var gyldig for anvendelsen af disse tests inden for rammerne af en kontrol af, om kød fra får og geder kan anvendes til konsum. Med det tredje led har den franske regering endelig gjort gældende, at Retten urigtigt har gengivet de

faktiske omstændigheder, som den er blevet forelagt, ved at fastslå, at alle de videnskabelige oplysninger, som Kommissionen havde gjort gældende for at begrunde vedtagelsen af de omtvistede foranstaltninger i forordning nr. 746/2008, udgjorde nye forhold i forhold til tidligere præventive foranstaltninger.

Med det tredje anbringende har den franske regering gjort gældende, at Retten har foretaget en urigtig retlig kvalificering af de faktiske omstændigheder ved at kvalificere de videnskabelige oplysninger, som Kommissionen havde påberåbt sig, som nye forhold, der var egnede til at ændre risikopfattelsen eller vise, at risikoen kan afvendes ved foranstaltninger, der er mindre indgribende end de eksisterende.

Med det fjerde anbringende, som er opdelt i tre led, har appellanten gjort gældende, at Retten har begået en retlig fejl ved anvendelsen af forsigtighedsprincippet. I den forbindelse har appellanten for det første gjort gældende, at Retten har begået en retlig fejl ved at fastslå, at Kommissionen ikke har tilsidesat bestemmelserne i artikel 24 a, i forordning nr. 999/2001, idet den ifølge Retten har overholdt forpligtelsen i artikel 152, stk. 1, EF om at sikre et højt beskyttelsesniveau for menneskers sundhed. Med det andet led af dette anbringende har den franske regering dernæst gjort gældende, at Retten har begået en retlig fejl ved at antage, at de videnskabelige oplysninger, som Kommissionen har henvist til for at begrunde vedtagelsen af forordning nr. 746/2008, nødvendigvis måtte medføre en udvikling af det risikoniveau, som anses for acceptabelt. Subsidiært har den franske regering gjort gældende, at Retten har begået en retlig fejl ved at undlade at kontrollere, om Kommissionen havde taget hensyn til alvoren og uigenkaldeligheden af skadelige følger af EST for menneskers sundhed, ved fastlæggelsen af det risikoniveau, som anses for acceptabelt. Med det tredje led har den franske regering endelig gjort gældende, at Retten har begået en retlig fejl ved ikke at tage hensyn til den omstændighed, at forordning nr. 764/2008 ikke erstatter tidligere præventive foranstaltninger, men supplerer dem med alternative mere fleksible foranstaltninger.

(¹) EFT L 202, s. 11.

Appel iværksat den 29. november 2011 af Centrotherm Systemtechnik GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 15. september 2011 i sag T-427/09 — centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-609/11 P)

(2012/C 80/08)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Centrotherm Systemtechnik GmbH (ved Rechtsanwältin A. Schulz og C. Onken)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen, der blev afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 15. september 2011 i sag T-427/09, ophæves.
- Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes i den sag, der blev anlagt af centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG til prøvelse af afgørelse truffet den 25. august 2009 af Fjerde Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 6/2008-4).
- centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG tilpligtes at betale sagens omkostninger

Anbringender og væsentligste argumenter

Denne appel er iværksat til prøvelse af Rettens dom, hvorved Retten ikke gav appellanten medhold i den sag, der var blevet anlagt til prøvelse af den afgørelse, der blev truffet den 25. august 2009 af Fjerde Appellkammer ved Harmoniseringskontoret vedrørende en fortabelsessag mellem centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG og Centrotherm Systemtechnik GmbH.

- 1) Den anfægtede afgørelse er i strid med varemærkeforordningens artikel 65⁽¹⁾ og artikel 134, stk. 2 og 3, i Rettens procesreglement. Retten var i henhold til disse bestemmelser forpligtet til at tage hensyn til samtlige anbringender, der var blevet fremført af appellanten.
- 2) Endvidere er den appellerede dom uforenelig med varemærkeforordningens artikel 51, stk. 1, litra a), og artikel 76. Dommen tager udgangspunkt i den fejlagtige forudsætning, at det er appellanten, der har bevisbyrden for at der er blevet gjort retsbevarende brug af det anfægtede varemærke. I en fortabelsessag i en henhold til varemærkeforordningens artikel 51, stk. 1, litra a), gælder i henhold til varemærkeforordningens artikel 76, stk. 1 imidlertid faktisk for det første princippet om prøvelse ex officio. For det andet fremgår det af bestemmelserne og af opbygningen af varemærkeforordningen, navnlig af en sammenligning af bestemmelserne om fortabelse med bestemmelserne om indsigelse og ugyldighed som følge af relative registreringshindringer, at det i en fortabelsessag principielt ikke er indehaveren af det anfægtede varemærke, der skal føre beviset for brug.

Det følger navnlig deraf, at Harmoniseringskontorets undladelse af at tage hensyn til bevismidler på grund af et formentlig for sent indgivet anbringende ikke var berettiget.

- 3) Retten fortolkede varemærkeforordningens artikel 51, stk. 1, litra a), forkert, idet den fejlagtigt og i strid med Domstolens praksis antog, at begrebet reel brug udgør en modsætning til enhver minimal brug.
- 4) Endelig er Harmoniseringskontorets påstand, som Retten ikke bestred, hvorefter erklæringen på tro og love fra appellans forretningsfører ikke udgør et tilladt bevis i henhold til varemærkeforordningens artikel 78, stk. 1, litra f), ukorrekt og i strid med Rettens egen praksis.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker, EUT L 78, s. 1.

Appel iværksat den 29. november 2011 af Centrotherm Systemtechnik GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 15. september 2011 i sag T-434/09 — Centrotherm Systemtechnik GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-610/11 P)

(2012/C 80/09)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Centrotherm Systemtechnik GmbH (ved Rechtsanwältin A. Schulz og C. Onken)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen, der blev afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 15. september 2011 i sag T-434/09, ophæves.
- Afgørelse truffet den 25. august 2009 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 6/2008-4 annulleres, for så vidt som den tager begæringen om fortabelse af EF-varemærke nr. 1 301 019 CENTROTHERM til følge.

— Harmoniseringskontoret og centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Den foreliggende appel er iværksat til prøvelse af Rettens dom, hvorved Retten frifandt Harmoniseringskontoret i en sag, hvori appellanten havde nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 25. august 2009 af Fjerde Appellkammer ved Harmoniseringskontoret vedrørende en fortabelsessag mellem centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG og Centrotherm Systemtechnik GmbH.

Appellanten har til støtte for sin appel fremført følgende anbringender:

- 1) Den anfægtede afgørelse er i strid med varemærkeforordningens artikel 51, stk. 1, litra a), ⁽¹⁾ idet den underkender bevisværdien af den erklæring på tro og love fra appellan- tens forretningsfører, der blev indleveret til annullationsafdelingen. I modsætning til appelkammerets og Rettens opfat- telse udgør denne erklæring på tro og love endda i henhold til Rettens praksis et tilladt bevismiddel, jf. varemærkefor- ordningens artikel 78, stk. 1, litra f).
  - 2) Derudover har Retten fortolket varemærkeforordningens artikel 76, stk. 1, forkert. I modsætning til de foregående instansers opfattelse følger det af den entydige ordlyd af varemærkeforordningens artikel 76, stk. 1, og af opbyg- ningen af varemærkeforordningen for så vidt angår fortabel- sessager i henhold til varemærkeforordningens artikel 51, stk. 1, litra a), at princippet om prøvelse ex officio finder anvendelse.
  - 3) De bilag, som appellanten har fremlagt i sagen for appel- kammeret, burde ikke have været afvist som indgivet for sent. Dette fremgår for det første af opbygningen af vare- mærkeforordningen, navnlig af en sammenligning af de bestemmelser om brug, som finder anvendelse i en fortabel- sessag, med bestemmelserne i indsigelses- ugyldighedssager på grund af absolutte registreringshindringer, og for det andet af de generelle principper om bevisbyrdens fordeling.
- På denne baggrund er det nødvendigt at foretage en teleologisk begrænsning af regel 40, stk. 5, i forordning nr. 2868/95 ⁽²⁾.
- 4) Såfremt Domstolen ikke foretager en teleologisk begræns- ning af regel 40, stk. 5, i forordning nr. 2868/95, er reglen uanvendelig, da den står i modsætning til bestemmelserne

og opbygningen af varemærkeforordningen og er i strid med det almindelige retsstatslige proportionalitetsprincip.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-vare- mærker (EUT L 78, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13.12.1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker (EFT L 303, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 30. november 2011 — Niederösterreichische Landes-Landwirtschaftskammer mod Anneliese Kuso

(Sag C-614/11)

(2012/C 80/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Niederösterreichische Landes-Landwirtschaftskammer

Sagsøgt: Anneliese Kuso

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 3, stk. 1, litra a) og c), i direktiv 76/207/EØF ⁽¹⁾, som affattet ved direktiv 2002/73/EF, til hinder for en national ordning, hvorefter spørgsmålet, om der foreligger forskels- behandling på grundlag af køn i forbindelse med ophør af et ansættelsesforhold — hvilket i henhold til en personlig tids- begrænset ansættelsesaftale, som er indgået, før det nævnte direktiv trådte i kraft (her: før Østrigs tiltrædelse af Den Euro- pæiske Union), udelukkende sker ved ansættelsesperiodens udløb — ikke skal bedømmes på grundlag af det før tiltræ- delsen indgåede vilkår om tidsbegrænset ansættelse som »afske- digelsesvilkår«, men kun i sammenhæng med afslaget på ansøg- ningen om aftaleforlængelse som »ansættelsesvilkår«?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 76/207/EØF af 9.2.1976 om gennemførelse af prin- cippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, fremmelse samt arbejdsvilkår, EFT L 39, s. 40, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/73/EF af 23.9.2002.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Braunschweig (Tyskland) den 7. december 2011 — Bußgeldsache mod International Jet Management GmbH

(Sag C-628/11)

(2012/C 80/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Braunschweig

Part i hovedsagen

International Jet Management GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Finder forbuddet mod forskelsbehandling i artikel 18 TEUF (tidligere artikel 12 TEF) anvendelse på det tilfælde, at en medlemsstat (Forbundsrepublikken Tyskland) afkræver et luftfartsselskab, der råder over en af en anden medlemsstat (Østrig) udstedt gyldig licens, jf. artikel 3 og 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1008/2008 af 24. september 2008 om fælles regler for driften af lufttrafik tjenester i Fællesskabet, en indflyvningstilladelse for lejligheidsflyvninger (erhvervsmæssige flyvninger, som ikke er ruteflyvninger) fra tredjelande til medlemsstatens territorium?
- 2) Er — for så vidt spørgsmål 1 besvares bekræftende — allerede kravet om tilladelse i sig selv en tilsidesættelse af artikel 18 TEUF (tidligere artikel 12 TEF), såfremt der for trafikflyvninger fra tredjelande stilles krav om en indflyvningstilladelse, hvis tilsidesættelse kan sanktioneres med bøde, til luftfartsselskaber, der er registreret (har licens) i de øvrige medlemsstater, men ikke til luftfartsselskaber, der er registreret i Forbundsrepublikken Tyskland?
- 3) Kan — for så vidt artikel 18 TEUF (tidligere artikel 12 TEF) finder anvendelse (spørgsmål 1), men kravet om tilladelse i sig selv ikke anses for en forskelsbehandling (spørgsmål 2) — tildelingen af en indflyvningstilladelse, hvis tilsidesættelse kan sanktioneres med bøde, til den pågældendes trafikflyvninger, som fører fra tredjelande til Forbundsrepublikken Tyskland, uden at krænke forbuddet mod forskelsbehandling gøres betinget af, at medlemsstatens luftfartsselskab over for den licensudstedende myndighed godtgør, at luftfartsselskaber med registrering i Forbundsrepublikken Tyskland ikke er i stand til at gennemføre flyvningerne (erklæring om manglende disponibilitet)?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen Sad — Varna (Bulgarien) den 15. december 2011 — Stroy Trans EOOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto« — Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

(Sag C-642/11)

(2012/C 80/12)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen Sad — Varna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Stroy Trans EOOD

Sagsøgt: Direktor na Direktsia »Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto« — Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 203 i Rådets direktiv 2006/112/EF ⁽¹⁾ af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem fortolkes således, at den af en person i en faktura anførte merværdiafgift er skyldig uafhængigt af, om grundene til, at den er anført, foreligger (fejl ved en levering henholdsvis tjenesteydelse eller en betaling), og således, at de myndigheder, som kontrollerer anvendelsen af Zakon za danak varhu dobavenata stoynost (momsloven), under hensyntagen til en national bestemmelse, hvorefter en faktura kun kan berigtiges af dens udsteder, ikke er beføjede til at foretage berigtigelse af den af en person anførte afgift?
- 2) Tilsidesættes princippet om afgiftsneutralitet, proportionalitetsprincippet og princippet om beskyttelsen af den berettigede forventning ved en forvaltnings- og domstolspraksis, ifølge hvilken en part (den i fakturaen nævnte erhverver eller modtager) ved en skattekontrolafgørelse nægtes ret til fradrag for indgående afgift, samtidig med at der ved den anden part (fakturaens udsteder) — ligeledes ved en skattekontrolafgørelse — ikke foretages en berigtigelse af den anførte merværdiafgift, og det i de følgende tilfælde:
  - Udstederen af fakturaen har i forbindelse med den ved denne gennemførte skattekontrol ikke forelagt nogen dokumenter?
  - Udstederen af fakturaen har under skattekontrollen forelagt dokumenter, men har ikke forelagt sin leverandør nogen beviser, eller det lader sig ikke fastslå på grundlag af de forelagte beviser, at der faktisk er blevet leveret varer eller tjenesteydelser?

— Under skattekontrollen ved udstederen af fakturaerne blev de omtvistede leveringer i kæden ikke efterprøvet?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdi-afgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen Sad — Varna (Bulgarien) den 15. december 2011 — LVK-56 EOOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto« — Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

(Sag C-643/11)

(2012/C 80/13)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen Sad — Varna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: LVK-56 EOOD

Sagsøgt: Direktor na Direktsia »Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto« — Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Omfatter artikel 203 i Rådets direktiv 2006/112/EF (¹) af 28. november 2006 om det fælles merværdi-afgiftssystem samtlige situationer, hvor moms er blevet faktureret urigtigt, herunder situationer, hvor en faktura, hvori der er anført moms, er blevet udstedt, uden at der er indtrådt afgiftspligt? Såfremt spørgsmålet besvares bekræftende: Kræver artikel 203 og 273 i direktiv 2006/112, at medlemsstaterne udtrykkeligt foreskriver, at moms, der er anført i en faktura, som ikke vedrører foretagne transaktioner, skyldes, eller er det tilstrækkeligt, at der er sket gennemførelse af direktivets almindelige regel, hvorefter afgiften påhviler enhver, som anfører den på en faktura?
- 2) Kræver artikel 73, 179 og 203 i direktiv 2006/112 henset til 39. betragtning til direktiv 2006/112 og af hensyn til at sikre rigtigheden af fradrag, at de indtægtsansvarlige myndigheder i tilfælde, hvor der er anført moms i en faktura, uden at der er indtrådt afgiftspligt, skal foretage en berigtigelse af afgiftsgrundlaget og den fakturerede afgift?
- 3) Kan de særlige foranstaltninger i henhold til artikel 395 i direktiv 2006/112 bestå i en afgiftspraksis, som den tvisten i hovedsagen omhandlede, hvorefter de indtægtsansvarlige

myndigheder med henblik på kontrol med fradrag af indgående afgift alene kontrollerer foretagne fradrag, mens afgift vedrørende transaktioner, der har fundet sted, allerede anses for ubetinget skyldig, fordi de er anført i en faktura? Såfremt spørgsmålet besvares bekræftende: Er det lovligt i henhold til artikel 203 i direktiv 2006/112 — og i bekræftende fald i hvilke situationer — at der for så vidt angår samme transaktion først opkræves moms hos leverandøren eller tjenesteyderen, fordi denne har anført afgiften i en faktura, og dernæst hos erhververen af leveringen eller modtageren af tjenesteydelsen, idet denne nægtes ret til fradrag af indgående afgift?

- 4) Udgør en afgiftspraksis, som den i tvisten i hovedsagen omhandlede — hvorefter erhververen af en afgiftspligtig levering eller modtageren af en afgiftspligtig tjenesteydelse nægtes ret til at fradrage indgående afgift på grund af »manglende godtgørelse af, at transaktionen har fundet sted«, uden hensyn til at det allerede er fastslået, at der er opstået et afgiftskrav over for leverandøren eller tjenesteyderen, og afgiften påhviler denne, i hvilken forbindelse den pågældende afgiftskontrolafgørelse ikke blev ændret, inden det tidspunkt, hvor der blev foretaget en vurdering af fradragsrettens indtræden, henholdsvis at det ikke ansås for begrundet og det konstateredes, at den skulle ændres på den af staten foreskrevne måde — en krænkelse af princippet om, at momsen ikke må kumuleres, og strider denne afgiftspraksis mod principperne om retssikkerhed, ligebehandling og afgiftsneutralitet?
- 5) Er det lovligt i henhold til artikel 167 og artikel 168, litra a), i direktiv 2006/112, at erhververen af en afgiftspligtig levering eller modtageren af en afgiftspligtig tjenesteydelse, som opfylder samtlige betingelser i direktivets artikel 178, nægtes ret til fradrag, efter at der ikke er foretaget en berigtigelse af den moms, der er blevet faktureret for denne transaktion ved en afgiftskontrolafgørelse, som er blevet truffet i forhold til leverandøren eller tjenesteyderen, og som er blevet endelig som følge af »manglende indtræden af afgiftspligt«, mens det anerkendtes, at afgiften var forfaldet, og der blev taget hensyn hertil ved efterprøvelsen af resultatet for den pågældende afgiftsperiode? Er den omstændighed, at leverandøren eller tjenesteyderen ikke fremlagde regnskabsbilag under afgiftskontrollen, og resultatet for denne periode alene fremkom på grundlag af oplysninger i momsangivelserne og i salgs- og købsbøgerne, af betydning for besvarelsen af dette spørgsmål?
- 6) Henset til besvarelsen af de foregående spørgsmål: Skal artikel 167 og artikel 168, litra a), i direktiv 2006/112 fortolkes således, at momsens neutralitet under omstændigheder som dem, der foreligger i tvisten i hovedsagen, kræver, at den afgiftspligtige kan fradrage den moms, der er blevet faktureret vedrørende transaktionerne?

(¹) EUT L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 16. december 2011 — Land Berlin mod Ellen Mirjam Sapir m.fl.

(Sag C-645/11)

(2012/C 80/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Land Berlin

Sagsøgt: Ellen Mirjam Sapir, Michael J. Busse, Mirjam M. Birgansky, Gideon Rumney, Benjamin Ben-Zadok og Hedda Brown

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er tilbagesøgningen af en uretmæssig udbetaling en civilretlig sag i henhold til artikel 1, stk. 1, i forordning (EF) nr. 44/2001⁽¹⁾, når en delstat af en myndighed er blevet pålagt at udbetale en del af provenuet fra en aftale om grundsalg som erstatning til en skadelidt, men i stedet ved en fejltagelse overfører hele købssummen til denne?
- 2) Består den snævre forbindelse mellem flere krav, som kræves i henhold til artikel 6, nr. 1), i forordning (EF) nr. 44/2001, når de sagsøgte påberåber sig yderligere krav på skadesløsholdelse, hvorom der kun kan træffes samlet afgørelse?
- 3) Finder artikel 6, nr. 1), i forordning (EF) nr. 44/2001 også anvendelse på en sagsøgt, som ikke har bopæl på Den Europæiske Unions område? I bekræftende fald: Gælder dette også, såfremt anerkendelse af dommen ville kunne afslås i den stat, hvor sagsøgte har bopæl, på grund af manglende kompetence i henhold til en bilateral aftale med domsstaten?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22.12.2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT L 12, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado Mercantil de Barcelona (Spanien) den 30. december 2011 — Serveis en Impressio i Retolacio Vargas, S.L. mod Banco Mare Nostrum, S.A.

(Sag C-664/11)

(2012/C 80/15)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado Mercantil de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Serveis en Impressio i Retolacio Vargas, S.L.

Sagsøgt: Banco Mare Nostrum, S.A.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Hvis et kreditinstitut tilbyder en kunde en swap-aftale for at dække risikoen for udsving i renten på de tidligere finansielle lån, er der så tale om investeringsrådgivning som omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 4), i direktiv 2004/39⁽¹⁾?
- 2) Medfører den omstændighed, at egnethedstesten for private investorer i direktivets artikel 19, stk. 4, ikke foretages, at den aftale om finansiel rente-swap, der er indgået mellem den pågældende investor og det rådgivende kreditinstitut, skal anses for en nullitet?
- 3) Såfremt den ovennævnte ydelse ikke anses for investeringsrådgivning, medfører den omstændighed alene, at der erhverves et komplekst finansielt instrument såsom en rente-swap uden at den hensigtsmæssighedstest, der er omhandlet i direktivets artikel 19, stk. 5, udføres af grunde, der kan tilskrives kreditinstituttet, at den aftale om erhvervelse heraf, der er indgået med kreditinstituttet selv, skal anses for en nullitet?
- 4) Udgør den omstændighed alene, at et kreditinstitut tilbyder et komplekst finansielt instrument, der er forbundet med et boliglån, jf. direktivets artikel 19, stk. 9, og som indgås med dette institut eller et andet, en tilstrækkelig grund til at udelukke opfyldelse af forpligtelsen til at udføre den egnetheds- og hensigtsmæssighedstest, som i henhold til direktivets artikel 19 skal foretages i relation til en privat investor?
- 5) Er det for at udelukke opfyldelsen af de forpligtelser, der er fastsat i direktivets artikel 19, nødvendigt, at det finansielle produkt, som det udbudte finansielle instrument er

forbundet med, er underlagt retlige standarder om beskyttelse af investorerne, der kan sammenlignes med dem, der er foreskrevet i direktivet?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21.4.2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF, og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (EUT L 145, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado Mercantil de Barcelona (Spanien) den 30. december 2011 — Alfonso Carlos Amselem Almor mod NCG Banco, S.A.

(Sag C-665/11)

(2012/C 80/16)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado Mercantil de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Alfonso Carlos Amselem Almor

Sagsøgt: NCG Banco SA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Hvis et kreditinstitut tilbyder en kunde, med hvilken det forinden har indgået en kontrakt om optagelse af et boliglån, en swap-aftale for at dække risikoen for udsving i renten på det pågældende lån, er der så tale om investeringsrådgivning som omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 4), i direktiv 2004/39 (¹)?
- 2) Medfører den omstændighed, at egnethedstesten for private investorer i direktivets artikel 19, stk. 4, ikke foretages, at den aftale om finansiel renteswap, der er indgået mellem den pågældende investor og det rådgivende kreditinstitut, skal anses for en nullitet?
- 3) Såfremt den ovennævnte ydelse ikke anses for investeringsrådgivning, medfører den omstændighed alene, at der erhverves et komplekst finansielt instrument såsom en renteswap uden at den hensigtsmæssighedstest, der er omhandlet i direktivets artikel 19, stk. 5, udføres af grunde, der kan tilskrives kreditinstituttet, at den aftale om erhvervelse heraf, der er indgået med kreditinstituttet selv, skal anses for en nullitet?
- 4) Udgør den omstændighed alene, at et kreditinstitut tilbyder et komplekst finansielt instrument, der er forbundet med et

boliglån, jf. direktivets artikel 19, stk. 9, en tilstrækkelig grund til at udelukke opfyldelse af forpligtelsen til at udføre den egnetheds- og hensigtsmæssighedstest, som i henhold til direktivets artikel 19 skal foretages i relation til en privat investor?

- 5) Er det for at udelukke opfyldelsen af de forpligtelser, der er fastsat i direktivets artikel 19, nødvendigt, at det finansielle produkt, som [...] det udbudte finansielle instrument er forbundet med, er underlagt retlige standarder om beskyttelse af investorerne, der kan sammenlignes med dem, der er foreskrevet i direktivet?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21.4.2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF, og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (EUT L 145, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo per la Sardegna (Italien) den 2. januar 2012 — Danilo Tola mod Ministero della Difesa

(Sag C-4/12)

(2012/C 80/17)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo per la Sardegna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Danilo Tola

Sagsøgt: Ministero della Difesa

Ved kendelse af 18. januar 2012 har Domstolen slettet sagen fra sit register, idet anmodningen om præjudiciel afgørelse blev tilbagekaldt den 5. januar 2012.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākās tiesas Senāts (Republikken Letland) den 17. januar 2012 — Mohamad Zakaria

(Sag C-23/12)

(2012/C 80/18)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākās tiesas Senāts

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mohamad Zakaria

kvaliteten og renere luft i Europa⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget alle de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller i hvert fald ikke har meddelt Kommissionen dem.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Omhandler artikel 13, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 562/2006⁽¹⁾ af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks) en persons ret til at påklage ikke alene nægtelse af indrejse i landet, men også krænkelser begået under proceduren for vedtagelse af den afgørelse, hvorved indrejsen tillades?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, pålægger den nævnte retsregel da medlemsstaten, under hensyn til bestemmelserne i betragtning 20 til og artikel 6, stk. 1, i forordning nr. 562/2006 samt artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, en forpligtelse til at sikre effektive retsmidler for en domstol?
- 3) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende og det andet spørgsmål besvares benægtende, pålægger artikel 13, stk. 3, i forordning nr. 562/2006 da medlemsstaten, under hensyn til bestemmelserne i betragtning 20 og artikel 6, stk. 1, i samme forordning og i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, en forpligtelse til at sikre effektive retsmidler for et forvaltningsorgan, som fra et institutionelt og funktionelt synspunkt giver samme sikkerhed?

— Republikken Polen pålægges i henhold til artikel 260, stk. 3, TEUF på grund af tilsidesættelse af forpligtelsen til at meddele gennemførelsesforanstaltningerne til direktiv 2008/50/EF at betale en tvangsbøde på 71 521,38 EUR pr. dag fra datoen for dommens afsigelse i den foreliggende sag.

— Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen beskylder Republikken Polen for at have tilsidesat de i artikel 33, stk. 1, i direktiv 2008/50/EF fastsatte forpligtelser.

Direktiv 2008/50/EF er på EU-plan det væsentligste retsinstrument med hensyn til luftforurenende stoffer og har dermed til formål at beskytte miljøet og menneskers sundhed. I direktivet fastlægges bl.a. vurderings- og målestandarder samt reduktionsmål for koncentrationen af partikler i luften, idet der er tale om de stoffer i luften, som er mest skadelige for menneskers sundhed. Direktivet forpligter medlemsstaterne til senest i 2015 at have nedbragt eksponeringskoncentrationen for fine partikler PM_{2,5} til 20 mikrogram/m³. Endvidere fastlægger det for PM_{2,5} en målværdi på 25 mikrogram/m³, der skal nås senest den 1. januar 2010. Medlemsstaterne skal desuden senest i 2015 opnå en grænseværdi for PM_{2,5} på 25 mikrogram/m³ (niveau 1) og en grænseværdi på 20 mikrogram/m³, niveau 2, inden 2020. Herudover forpligter direktiv 2008/50/EF medlemsstaterne til at oplyse offentligheden om luftkvaliteten og andre foranstaltninger, der er truffet på grundlag af direktivet (artikel 26 f).

I henhold til artikel 33, stk. 1, i direktiv 2008/50/EF er Republikken Polen forpligtet til senest den 11. juni 2010 at vedtage og sætte de nationale love i kraft, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

Republikken Polen har hverken indarbejdet alle de nødvendige bestemmelser i den polske retsorden eller sat sådanne bestemmelser i kraft. Miljøministeriets udarbejdelse af grundlaget for et forslag til en lov om ændring af loven om miljøbeskyttelse og visse andre love udgør ikke en opfyldelse af forpligtelsen i artikel 33, stk. 1, i direktiv 2008/50/EF.

⁽¹⁾ EUT L 105, s. 1.

Sag anlagt den 31. januar 2012 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-48/12)

(2012/C 80/19)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved P. Hetsch, S. Petrova og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 33, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luft-

Kommissionen er alene af de polske myndigheder blevet oplyst om, at artikel 6, stk. 1, og artikel 23 i direktiv 2008/50/EF er blevet delvist gennemført ved artikel 13 og 15 i lov af 17. juli 2009 om et system for håndtering af drivhusgasser og andre stoffer gennem opbygning af et system for håndtering af emissioner af svovldioxid (SO₂) og nitrogenoxid (NO) samt ved forpligtelsen til at udarbejde et udkast til en national reduktionsplan.

(¹) EUT L 152, s. 1.

Appel iværksat den 1. februar 2012 af Kendrion NV til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 16. november 2011 i sag T-54/06, Kendrion mod Kommissionen

(Sag C-50/12 P)

(2012/C 80/20)

Processprog: nederlandsk

Parter

Appellant: Kendrion NV (ved advokaten P. Glazener og T. Ottervanger)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves helt eller delvist i overensstemmelse med de anbringender, der er gjort gældende.
- Beslutningen erklæres helt eller delvist ugyldig, i det omfang den vedrører appellanten.
- De bøder, der er blevet pålagt appellanten, annulleres eller nedsættes.
- Subsidiært hjemvises sagen til Retten til fornyet behandling i overensstemmelse med Domstolens afgørelse.

— Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med denne sag såvel som med sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

- 1) Ifølge det første anbringende begik Retten en retlig fejl ved fortolkningen af EU-retten og afgav en selvmodsigende og ufuldstændig begrundelse for dommen, da den fastslog, at Kommissionen i tilstrækkelig grad havde afgivet en retlig forklaring på, hvorfor den havde pålagt Kendrion en højere bøde end Fardem.
- 2) Ifølge det andet anbringende begik Retten en retlig fejl, da den afgjorde spørgsmålet, om Kommissionen burde have vedtaget, at Kendrion skulle hæfte solidarisk for den bøde, som skulle pålægges dets tidligere datterselskab Fardem, ligesom den foretog en forkert bevisvurdering og dermed begik rettergangsfejl. I dommen fordelte Retten bevisbyrden forkert, tog tydeligvis fejl af de faktiske omstændigheder og foretog en åbenbart urigtig vurdering af bevismaterialet. Derudover begrundede den sine konklusioner mangelfuldt, og foretog ikke en fuldstændig prøvelse af det af Kendrion anførte.
- 3) Med det tredje anbringende har Kendrion gjort indsigelse imod begrundelsen af den appellerede dom, hvori Retten prøvede og forkastede Kendrions andet, fjerde og femte anbringende. Ifølge Kendrion foretog Retten en urigtig fortolkning af EU-retten, da den godtog at moderselskabet, som ikke havde været indblandet i overtrædelsen, kunne pålægges en højere bøde end den bøde, som var pålagt dets datterselskab Fardem, der havde begået overtrædelsen. Desuden tilsidesatte Retten princippet om ligebehandling og afgav en selvmodsigende og mangelfuld begrundelse for sine konklusioner.
- 4) Med det fjerde anbringende har Kendrion gjort gældende, at Retten med urette forkastede Kendrions argument, hvorefter sagen for Retten havde varet uforholdsmæssigt lang tid, som »tomt«. Retten lod dermed til at være af den opfattelse, at den ikke har beføjelse til at træffe afgørelse om uregelmæssigheder ved den sag, der førtes for den. Selv om det måtte være rigtigt, at Retten ikke har beføjelse til at nedsætte bøderne, fordi sagen for den har varet alt for længe, er i hvert fald Domstolen forpligtet til at tage stilling til dette for retssikkerheden væsentlige spørgsmål og drage de fornødne konsekvenser.

RET TEN

Rettens dom af 2. februar 2012 — El du Pont de Nemours m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-76/08) ⁽¹⁾

(Konkurrence — aftaler — markedet for kloropren-gummi — beslutning der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 — fastsættelse af priser — opdeling af markedet — tilregning af ulovlig adfærd — jointventure-selskab — retningslinjer for beregning af bøder — formildende omstændigheder — samarbejde)

(2012/C 80/21)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: El du Pont de Nemours and Company (Wilmington, Delaware, De Forenede Stater), DuPont Performance Elastomers LLC (Wilmington) og DuPont Performance Elastomers SA (Grand-Saconnex, Schweiz) (ved solicitors J. Boyce og A. Lyle-Smythe)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved X. Lewis og V. Bottka, derefter ved V. Bottka og V. Di Bucci, og endelig ved V. Bottka, S. Noë og A. Biolan, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels påstand om annullation af artikel 1 og 2 i Kommissionens beslutning K(2007) 5910 endelig 5. december 2007 om en procedure i henhold til artikel 81 (EF) og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/F/38.629 — Kolopren-gummi), som ændret ved Kommissionens beslutning K(2008) 2974 endelig af 23. juni 2008, for så vidt som de angår El du Pont de Nemours and Company, dels en påstand om nedsættelse af den bøde, der in solidum er blevet pålagt sagsøgerne ved denne beslutning.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) El du Pont de Nemours and Company, DuPont Performance Elastomers LLC og DuPont Performance Elastomers SA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 116 af 9.5.2008.

Rettens dom af 2. februar 2012 — Dow Chemical mod Kommissionen

(Sag T-77/08) ⁽¹⁾

(Konkurrence — aftaler — markedsandele for kloropren-gummi — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 — fastsættelse af priser — fordeling af markedet — tilregning af ulovlig adfærd — joint ventures — retningslinjer for beregning af bøder — formildende omstændigheder — samarbejde)

(2012/C 80/22)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: The Dow Chemical Company (Midland, Michigan, De Forenede Stater) (ved advokaterne D. Schroeder og T. Graf)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved X. Lewis og V. Bottka, dernæst ved V. Bottka og V. Di Bucci, og endelig ved V. Bottka, P. Van Nuffel og L. Malferrari, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Principalt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2007) 5910 endelig af 5. december 2007 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/F/38.629 — Kolopren-gummi), som ændret ved Kommissionens beslutning K(2008) 2974 endelig af 23. juni 2008 for så vidt som den vedrører sagsøgeren, og subsidiært påstand om nedsættelse af den bøde, der er blevet pålagt sagsøgeren ved denne beslutning

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) The Dow Chemical Company betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 116 af 9.5.2008.

Rettens dom af 2. februar 2012 — Denki Kagaku Kogyo og Denka Chemicals Denki mod Kommissionen

(Sag T-83/08) ⁽¹⁾

(Konkurrence — aftaler — markedet for kloroprengummi — beslutning der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 — fastsættelse af priser — opdeling af markedet — bevis for deltagelse i kartellet — bevis for afstandtagen — overtrædelsens varighed — ret til forsvar — aktindsigt — retningslinjer for beregning af bøder — ingen tilbagevirkende kraft — berettiget forventning — proportionalitetsprincippet — formildende omstændigheder)

(2012/C 80/23)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Denki Kagaku Kogyo Kabushiki Kaisha (Tokyo, Japan) og Denka Chemicals GmbH (Düsseldorf, Tyskland) (først ved advokaterne G. van Gerven, T. Franchoo og D. Fessenko, derefter ved advokaterne T. Franchoo, B. Bär-Bouyssière og A. de Beaugrenier)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved S. Noë og V. Bottka, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Principalt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2007) 5910 endelig af 5. december 2007 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/F/38.629 — Kloroprengummi) i det omfang, den vedrører sagsøgerne og, subsidiært, en påstand om nedsættelse af den bøde, der in solidum er blevet pålagt sagsøgerne ved denne beslutning.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Denki Kagaku Kogyo Kabushiki Kaisha og Denka Chemicals GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 107 af 26.4.2008.

Rettens dom af 2. februar 2012 — skytron energy mod KHIM (arraybox)

(Sag T-321/09) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket arraybox — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2012/C 80/24)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: skytron energy GmbH & Co. KG (Berlin, Tyskland) (ved advokaterne H.J. Omsels og C. Danziger)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved S. Schöffner, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 4. juni 2009 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1680/2008-1) vedrørende en ansøgning om registrering af ordmærket arraybox som EF-varemærke.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) skytron energy GmbH & Co. KG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 267 af 7.11.2009.

Rettens dom af 2. februar 2012 — Grækenland mod Kommissionen

(Sag T-469/09) ⁽¹⁾

(EUGFL — Garantisektionen — udgifter, som er udelukket fra EF-finansiering — sektoren for forarbejdning af tomater og sektoren for oplagring af ris — primære kontroller — det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger — proportionalitetsprincippet)

(2012/C 80/25)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Den Helleniske Republik (ved I.K. Chalkias og S. Papaïoannou, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P. Rossi og A. Markouilli, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Annullation af Kommissionens beslutning 2009/721/EU af 24. september 2009 om udelukkelse fra EF-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 257, s. 28)

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 24 af 30.1.2010.

Rettens dom af 7. februar 2012 — Hartmann-Lamboj mod KHIM — Diptyque (DYNIQUE)

(Sag T-305/10) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket DYNIQUE — det ældre EF-ordmærke DIPTYQUE — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2012/C 80/26)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Marlies Hartmann-Lamboj (Westerburg, Tyskland) (ved advokat R. Loos)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (først ved A. Pohlmann, derefter ved G. Schneider, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Diptyque SAS (Paris, Frankrig)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 7. maj 2010 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1217/2009-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Diptyque SAS og Marlies Hartmann-Lamboj.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Marlies Hartmann-Lamboj betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 288 af 23.10.2010.

Rettens dom af 2. februar 2012 — Goutier mod KHIM — Euro Data (ARANTAX)

(Sag T-387/10) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsesprocedure — ansøgning om EF-ordmærket ARANTAX — det ældre nationale ordmærke ANTAX — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009)

(2012/C 80/27)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Klaus Goutier (Frankfurt am Main, Tyskland) (ved advokat E. Happe)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved B. Schmidt, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Euro Data GmbH & Co. KG, Datenverarbeitungsdienst (Saarbrücken, Tyskland) (ved advokat D. Wagner)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 1. juli 2010 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 126/2009-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Euro Data GmbH & Co. KG, Datenverarbeitungsdienst og Klaus Goutier

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Klaus Goutier betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 301 af 6.11.2010.

Rettens dom af 7. februar 2012 — Dosenbach-Ochsner mod KHIM — Sisma (gengivelse af elefanter i et rektangel)

(Sag T-424/10) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-figurmærke, der gengiver elefanter i et rektangel — ældre internationale og nationale figurmærker, der gengiver en elefant, og det ældre nationale ordmærke elefanten — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — ældre varemærkers særpræg)

(2012/C 80/28)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Dosenbach-Ochsner AG Schuhe und Sport (Dietikon, Schweiz) (ved advokat O. Rauscher)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved G. Mannucci, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Sisma SpA (Mantova, Italien) (ved advokat F. Caricato)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 15. juli 2010 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1638/2008-4) vedrørende en ugyldighedssag mellem Dosenbach-Ochsner AG Schuhe und Sport og: Sisma SpA.

Konklusion

- 1) Afgørelsen, der blev truffet den 15. juli 2010 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1638/2008-4), annulleres.
- 2) Harmoniseringskontoret bærer sine egne omkostninger og betaler de af Dosenbach-Ochsner AG Schuhe und Sport afholdte omkostninger.
- 3) Sisma SpA bærer sine egne omkostninger. Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

(¹) EUT C 317 af 20.11.2010.

Rettens dom af 2. februar 2012 — Almunia Textil mod KHIM — FIBA-Europe (EuroBasket)

(Sag T-596/10) (¹)

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket EuroBasket — det ældre EF-figurmærke Basket — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2012/C 80/29)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Almunia Textil, SA (La Almunia de Doña Godina, Spanien) (ved advokat J.E. Astiz Suárez)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved R. Manea, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: FIBA-Europe eV (München, Tyskland) (ved advokat T. Hogh Holub)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 6. oktober 2010 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 280/2010-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Almunia Textil, SA og FIBA-Europe eV.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Almunia Textil, SA bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Harmoniseringskontoret og FIBA-Europe eV, herunder de nødvendige omkostninger, som sidstnævnte har afholdt i forbindelse med sagen for appelkammeret.

(¹) EUT C 80 af 12.3.2011.

Rettens dom af 7. februar 2012 — Run2Day Franchise mod KHIM — Runners Point (Run2)

(Sag T-64/11) (¹)

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket Run2 — de ældre EF-ord- og figurmærker RUN2DAY — det ældre Benelux-figurmærke RUN2DATE — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2012/C 80/30)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Run2Day Franchise BV (Utrecht, Nederlandene) (ved advokat H. Koenraad)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved A. Pohlmann, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Runners Point Warenhandels GmbH (Recklinghausen, Tyskland) (ved advokat H. Prange)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 11. november 2010 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 349/2010-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Run2Day Franchise BV og Runners Point Warenhandels GmbH.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 11. november 2010 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 349/2010-1), annulleres.
- 2) Harmoniseringskontoret og Runners Point Warenhandels GmbH bærer deres egne omkostninger og betaler Run2Day Franchise BV's omkostninger.

(¹) EUT C 89 af 19.3.2011.

Rettens kendelse af 20. januar 2012 — Groupe Partouche mod Europa-Kommissionen

(Sag T-315/10) (¹)

(Annullationssøgsmål — fusioner — beslutning, hvorved en fusion erklæres forenelig med fællesmarkedet — artikel 44, stk. 1, litra c), i Rettens procesreglement — afvisning)

(2012/C 80/31)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Groupe Partouche (Paris, Frankrig) (ved advokat J.-J. Sebag)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Biolan, F. Ronkes Agerbeek og N. von Lingen, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Française des jeux (Boulogne-Billancourt, Frankrig) og Groupe Lucien Barrière (Paris, Frankrig) (ved advokaterne D. Théophile og P. Mèle)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2010) 3333 af 21. maj 2010 hvorefter en fusion, hvorved Française des jeux og Groupe Lucien Barrière erhverver fælles kontrol med virksomheden Newco, blev erklæret forenelig med det indre marked og med aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (sag COMP/M.5786 — Française des jeux/Groupe Lucien Barrière/JV)

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Groupe Partouche bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, som Kommissionen, Française des jeux og Groupe Lucien Barrière har afholdt.

(¹) EUT C 274 af 9.10.2010.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 23. januar 2012 — Henkel og Henkel France mod Kommissionen

(Sag T-607/11 R)

(Særlige rettergangsformer — konkurrence — afgørelse fra Kommissionen hvorved der gives afslag på udlevering af dokumenter til en national konkurrencemyndighed — begæring om foreløbige forholdsregler — manglende søgsmålsinteresse — tilsidesættelse af formforskrifter — de begærede foranstaltninger ej af foreløbig karakter — afvisning)

(2012/C 80/32)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Henkel AG & Co. KGaA (Düsseldorf, Tyskland) og Henkel France (Boulogne-Billancourt, Frankrig) (ved advokaterne R. Polley, T. Kuhn, F. Brunet og É. Paroche)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved N. Khan og P.J.O. Van Nuffel, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om foreløbige forholdsregler vedrørende Kommissionens afgørelse af 30. september 2011 (sag COMP/39.579 — Hvidvaskemidler — og sag 09/0007F) om afslag på den franske konkurrencemyndigheds anmodning om udlevering af visse dokumenter fremlagt under sag COMP/39.579 i forbindelse med sag 09/0007 F vedrørende vaskemiddelsektoren i Frankrig.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 25. januar 2012 — Euris Consult mod Parlamentet

(Sag T-637/11 R)

(Særlige rettergangsformer — offentlige tjenesteydelsesaftaler — udbudsprocedure — oversættelsestjenester til maltesisk — afvisning af en tilbudsgivers bud — kommunikationsprocedurer — begæring om udsættelse af gennemførelse — fortabelse af mulighed — alvorligt og uopretteligt tab foreligger ikke — manglende uopsættelighed)

(2012/C 80/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Euris Consult Ltd (Floriana, Malta) (ved advokat F. Moyses)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved L. Darie og F. Poilvache, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelsen af Parlamentets afgørelse af 18. oktober 2011 truffet i forbindelse med udbudsproceduren (MT/2011/EU) vedrørende levering af oversættelsestjenester til maltesisk (EUT S 56-090372) om afvisning af det af sagsøgeren afgivne bud.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Sag anlagt den 30. december 2011 — TV2/Danmark mod Kommissionen

(Sag T-674/11)

(2012/C 80/34)

Processprog: dansk

Parter

Sagsøger: TV2/Danmark A/S (Odense, Danmark) (ved advokat O. Koktvedgaard)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Principalt: Kommissionens afgørelse af 20. april 2011 om Danmarks foranstaltninger for TV2/Danmark (C 2/2003) annulleres, for så vidt som den fastslår, at de undersøgte foranstaltninger udgjorde statsstøtte omfattet af artikel 107, stk. 1, TEUF (afgørelsens punkt 101, 153 og konklusionens afsnit 1).
- Subsidiært: Kommissionens afgørelse af 20. april 2011 om Danmarks foranstaltninger for TV2/Danmark (C 2/2003) annulleres, for så vidt som den fastslår:
  - at de undersøgte foranstaltninger alle udgjorde ny og dermed anmeldelsespligtig støtte (afgørelsens punkt 154 og konklusionens afsnit 1),
  - at de licensmidler, der i årene 1997-2002 blev overført til TV2 og derefter videreført til regionerne, udgjorde statsstøtte til TV2 (afgørelsens punkt 194) og
  - at de reklamemidler, der i årene 1995 og 1996 samt ved TV2-Fondens nedlæggelse i 1997 blev overført fra TV2-Fonden til TV2, udgjorde statsstøtte til TV2 (afgørelsens punkt 90, 92, 193 og 195 med tabel 1).

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøger gjort gældende, at den anfægtede afgørelse er i strid med artikel 107, stk. 1, TEUF, artikel 14 TEUF og Amsterdamprotokollen. Det er således sagsøgers opfattelse:

- at sagsøger ikke modtog statsstøtte, idet de undersøgte foranstaltninger ikke gav TV2/Danmark en fordel i artikel 107 TEUF's forstand, men blot udgjorde en godtgørelse for de public-service ydelser, TV2/Danmark har leveret. Sagsøger gør gældende, at Kommissionen ikke har anvendt Altmark-betingelserne i overensstemmelse med deres ånd og formål og med urette har fundet, at anden og fjerde Altmark-betingelse ikke var opfyldt,
- at den påståede støtte til TV2/Danmark i form af licensmidler og fritagelse for selskabsskat ikke udgjorde ny støtte i procedureforordningens⁽¹⁾ forstand, idet der var tale om ordninger, der stammer fra tiden før Danmarks medlemskab af EU,
- at licensmidler, der via TV2/Danmark blev videreført til TV2-Regionerne i årene 1997 til 2002, ikke kan kvalificeres som statsstøtte til TV2/Danmark, da TV2/Danmark ikke var den reelle modtager af disse midler, og
- at de midler, der blev overført fra TV2 Reklame A/S via TV2-Fonden til TV2/Danmark, og som hidrørte fra salg af

reklamer, ikke udgjorde statsstøtte, da der var tale om betaling for TV2/Danmarks visning af reklamer på TV2/Danmarks sendeflade.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel [108 TEUF] (EFT L 83, s. 1).

Sag anlagt den 2. januar 2012 — Frankrig mod Kommissionen

(Sag T-1/12)

(2012/C 80/35)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Den Franske Republik (ved E. Belliard, G. de Bergues og J. Gstalder, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres i det hele.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af afgørelse K(2011) 7808 endelig af 24. oktober 2011, hvorved den omstrukturingsstøtte, som de franske myndigheder har til hensigt at yde til fordel for SeaFrance SA i form af en kapitalforhøjelse og lån fra SNCF til SeaFrance, erklæres uforenelig med det indre marked.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

- 1) Det første anbringende vedrører tilsidesættelse af begrebet statsstøtte som omhandlet i artikel 107 TEUF, idet Kommissionen fandt, at fornuften ved de to lån fra SNCF skulle vurderes i sammenhæng med retnings- eller omstrukturingsstøtten. Dette anbringende falder i to led, der er baseret på:
  - for det første den omstændighed, at Kommissionen har fejlførtolket Rettens dom af 15. september 1998, BP Chemicals mod Kommissionen (T-11/95, Sml. II, s. 3235), og

- for det andet subsidiært, at Kommissionen har foretaget en urigtig anvendelse af Rettens dom.
- 2) Det andet anbringende vedrører en tilsidesættelse af begrebet statsstøtte som omhandlet i artikel 107 TEUF, idet Kommissionen herudover fandt, at de franske myndigheder ikke har påvist, at de to lån fra SNCF isoleret vurderet blev ydet til en markedskurs. Dette anbringende falder i to led, der er baseret på:
- for det første den omstændighed, at Kommissionen på en urigtig måde har udelukket anvendelsen af Kommissionens meddelelse af 19. januar 2008 om revision af metoden for fastsættelse af referencesatsen og kalkulationsrenten⁽¹⁾ på de to pågældende lån, og
- for det andet den omstændighed, at Kommissionen urigtigt har antaget, at den pågældende markedskurs skulle være omkring 14 % for at være forenelig med markedet.
- 3) Det tredje anbringende vedrører retlige fejl og den omstændighed, at Kommissionen fandt, at omstrukturingsstøtten var uforenelig med artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF fortolket i lyset af rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering.
- 4) Det fjerde anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 345 TEUF, der fastsætter, at traktaterne ikke foregriber reglerne i medlemsstaterne vedrørende systemet for ejendomsrettigheder.

⁽¹⁾ EUT L 14, s. 6.

Sag anlagt den 9. januar 2012 — Interbev mod Kommissionen

(Sag T-18/12)

(2012/C 80/36)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Association Nationale Interprofessionnelle du Bétail et des Viandes (Interbev) (Paris, Frankrig) (ved advokaterne P. Morrier og A. Bouviala)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse af 13. juli 2011 om statsstøtte SA 14974 (C 46/2003) — Frankrig — om bidrag til fordel for Interbev K(2011) 4923 endelig, endnu ikke trykt i *Den Europæiske Unions Tidende*, annulleres, for så vidt som den dels kvalificerer de foranstaltninger, som gennemførtes af Interbev mellem 1996 og 2004 inden for annoncevirksomhed, reklamevirksomhed, teknisk bistand og forskning og udvikling, som statsstøtte, dels kvalificerer de udvidede frivillige bidrag, som anvendtes til at finansiere disse foranstaltninger med statsmidler, som en integrerende del af de nævnte foranstaltninger, som statsstøtte.
- Subsidiært annulleres Kommissionens afgørelse af 13. juli 2001 om statsstøtte SA 14974 (C 46/2003) — Frankrig — om bidrag til fordel for Interbev K(2011) 4923 endelig, endnu ikke trykt i *Den Europæiske Unions Tidende*, for så vidt som den opfordrer de nationale retsinstanser til at tage skridt med henblik på tilbagebetaling af de udvidede frivillige bidrag (den anfægtede afgørelse, punkt 201 og 202).
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

- 1) Det første anbringende vedrører utilstrækkelig begrundelse for den anfægtede afgørelse i henhold til artikel 296 TEUF og navnlig betingelserne om i) en selektiv økonomisk fordel for deltagerne i produktionsgrenen for kvæg og får, ii) de foranstaltninger, der kan tilskrives staten, som er udført af sagsøgeren, iii) indgreb i konkurrencen og påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne og iv) den nødvendige forbindelse mellem de foranstaltninger, der udført af sagsøgeren og de udvidede frivillige bidrag, der også benævnes frivillige obligatoriske bidrag, der er pålagt mellem 1996 og 2004.
- 2) Det andet anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF for så vidt som de foranstaltninger, der er truffet af sagsøgeren mellem 1996 og 2004:
- ikke kan tilregnes staten, og de udvidede frivillige bidrag ikke udgør statsmidler og på ingen måde kan tilregnes den franske stat
- ikke udgør en økonomisk fordel for en eller flere modtagere
- ikke påvirker konkurrencen og samhandelen mellem medlemsstaterne, end ikke potentielt.

- 3) Det tredje og subsidiære anbringende vedrører et åbenbart urigtigt skøn med hensyn til, om der foreligger en nødvendig forbindelse mellem de udvidede frivillige bidrag og de foranstaltninger, der er truffet af sagsøgeren.
- 4) Det fjerde og mere subsidiære anbringende vedrører et åbenbart urigtigt skøn med hensyn til de konsekvenser den nationale dommer skal drage i tilfælde af manglende underretning om de udvidede frivillige bidrag. Kommissionen har i den anfægtede afgørelses punkt 202 opfordret de nationale retsinstanser til at udstede påbud tilbagebetaling af de udvidede frivillige bidrag og erklære støtten ugyldig, og de berørte parter til at forelægge sagen for en national retsinstans, selvom den nationale retsinstans ikke er forpligtet til at udstede påbud om tilbagebetaling af støtten og de udvidede frivillige bidrag, idet en sådan tilbagebetaling er uegnet og i praksis umulig.

**Sag anlagt den 16. januar 2012 — Fomanu mod KHIM
(Qualität hat Zukunft)**

(Sag T-22/12)

(2012/C 80/37)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Fomanu AG (Neustadt a.d. Waldnaab, Tyskland) (ved advokat T. Raible)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 27. oktober 2011 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1518/2011-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med sagen for appelkammeret og nærværende sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmerket »Qualität hat Zukunft« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 16 og 40

Undersøgerens afgørelse: Afslag på registrering

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009, da det omhandlede EF-varemærke har fornødent særpræg.

Sag anlagt den 20. januar 2012 — PT Musim Mas mod Rådet

(Sag T-26/12)

(2012/C 80/38)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) (Medan, Indonesien) (ved advokat D. Luff)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1 og 2 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1138/2011 af 8. november 2011 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse fedtalkoholer og blandinger heraf med oprindelse i Indien, Indonesien og Malaysia (herefter »den anfægtede forordning«) annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1) Første anbringende, hvorefter

- Retten har kompetence til at pådømme artikel 1 og 2 i den anfægtede forordning og deres forenelighed med Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (¹) (herefter »grundforordningen«) og de generelle principper i EU-retten.

2) Andet anbringende, hvorefter

- Rådet har tilsidesat grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), idet

- a) det begik en åbenbar fejl med hensyn til bedømmelsen af de faktiske omstændigheder og gjorde sig skyldig i magtfordrejning ved at afvise, at sagsøgeren og sagsøgerens forbundne salgsskatter selskab i Singapore udgør en »enkelt økonomisk enhed«. Kommissionen så i sin undersøgelse bevidst bort fra de af sagsøgeren fremlagte oplysninger om forbundne selskaber.

- b) Rådet ikke fremlagde tilstrækkeligt bevis for, at betingelserne i grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), var opfyldt. Det gjorde sig desuden skyldig i magtfordrejning og anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), ved at lægge ukorrekte eller misfortolkede oplysninger til grund med henblik på at fastslå, at betingelserne for anvendelse af grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), var opfyldt. Rådet så bort fra de oplysninger, som sagsøgeren fremlagde for Kommissionen, som Kommissionen kontrollerede, og som den ikke afkræftede på noget tidspunkt under undersøgelsesproceduren.
- 3) Tredje anbringende, hvorefter
- Rådet har tilsidesat grundforordningens artikel 2, stk. 10, eftersom
- a) det ikke foretog en rimelig sammenligning mellem eksportprisen og den normale værdi. Det har ikke i tilstrækkelig grad godtgjort forskellene i faktorer, der påvirker priserne og prissammenligneligheden. I modsætning til gældende retspraksis har det ikke påvist et misforhold mellem den normale værdi og eksportprisen, når der ikke justeres i forhold til udbetalte provisioner. Rådet så bort fra de oplysninger og beviser, som blev fremlagt i sagsøgerens spørgeskema og under dets kontrolbesøg, som påviste, at ICOF S også varetager hjemmemarkedssalg. Det har ikke i tilstrækkelig grad angivet grundene til, at det ikke tog disse oplysninger og beviser i betragtning. Herved begik Rådet en åbenbar fejl ved bedømmelsen af de faktiske omstændigheder og gjorde sig skyldig i magtfordrejning. Det har ikke i tilstrækkelig grad begrundet behovet for en justering, hvilket udgør forskelsbehandling over for sagsøgeren.
- b) Rådet ikke undgik overlapning ved fradraget for overskuddet i eksportprisen. Rådet fradrog en første hypotetisk margen på 5 % for ICOF E's overskud under anvendelse af grundforordningens artikel 2, stk. 9, og en anden hypotetisk margen på 5 % for ICOF S's overskud, hvorved der blev fradraget en urimelig samlet hypotetisk margen på 10 % for en koncernintern salgsaktivitet. Dette er klart i strid med de faktiske omstændigheder og praksis for denne type forretningsaktivitet. Kommissionen burde som undersøgelsesmyndighed have vidst dette. Rådet begik dermed en åbenbar fejl med hensyn til bedømmelsen af oplysninger om de koncerninterne overskud, og det foretog en ukorrekt og urimelig anvendelse af grundforordningens artikel 2, stk. 10, som desuden er udtryk for forskelsbehandling.
- 4) Fjerde anbringende, hvorefter
- Rådet har tilsidesat princippet om god forvaltningskikk i sin bedømmelse af sagsøgerens situation. Det så bort fra oplysninger, beviser og argumenter, som var blevet fremlagt for Kommissionen under undersøgelsen. Rådet henholdt sig i stedet til formelle fakturaer, udbetalte provisioner og kontrakter, der blev taget ud af deres sammenhæng for kunstigt at oppuste sagsøgerens

dumpingmargen. Kommissionen og Rådet burde med hensyn til deres konklusioner have udvist større omhu og foretaget en mere indgående analyse.

5) Femte anbringende, hvorefter

- den anfægtede forordning er vedtaget i strid med principperne om ligebehandling og ikke-forskelsbehandling. Ved at foretage en justering af sagsøgerens eksportpris skabte Rådet et misforhold mellem eksportprisen og den normale pris alene på grund af sagsøgerens selskabs- og skattestruktur. På grund af denne struktur led sagsøgeren desuden under et dobbelt fradrag af en hypotetisk overskudsmargen. Begge situationer er udtryk for forskelsbehandling over for sagsøgeren i forhold til de andre undersøgte selskaber, som afholder lignende omkostninger, der ikke har været genstand for justeringer.

(¹) EUT L 343, s. 51.

Sag anlagt den 17. januar 2012 — Bauer mod KHIM — BenQ Materials (Daxon)

(Sag T-29/12)

(2012/C 80/39)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Erika Bauer (Schaufling, Tyskland) (ved advokat A. Merz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: BenQ Materials Corp. (Gueishan Taoyuan, Taiwan)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 9. november 2011 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2191/2010-2) annulleres i sin helhed.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: BenQ Materials Corp

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »Daxon« for varer i klasse 3, 5 og 10

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Erika Bauer

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Ordmærket »DALTON« for varer og tjenesteydelser i klasse 3, 5, 18, 25, 35, 41 og 44

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009, da der er risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker.

Sag anlagt den 23. januar 2012 — Piotrowski mod KHIM (MEDIGYM)

(Sag T-33/12)

(2012/C 80/40)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Elke Piotrowski (Viernheim, Tyskland) (ved advokat J. Albrecht)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 18. november 2011 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 734/2011-4) annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »MEDIGYM« for varer i klasse 10

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 75 i forordning nr. 207/2009, da appelkammerets afgørelse var støtte på grunde, som sagsøgeren ikke har haft lejlighed til at udtale sig om, og tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009, da der for så vidt angår det berørte EF-varemærke blev givet afslag på beskyttelse i henhold til artikel 154, stk. 3, og artikel 37, stk. 1, i forordning nr. 207/2009, selv om varemærket hverken er udelukket fra registrering i henhold til artikel 7, stk. 1, litra b), eller artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 25. januar 2012 — Herbacin cosmetic mod KHIM — Laboratoire Garnier (HERBA SHINE)

(Sag T-34/12)

(2012/C 80/41)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Herbacin cosmetic GmbH (Wutha-Farnroda, Tyskland) (ved advokat J. Eberhardt)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Laboratoire Garnier et Cie (Paris, Frankrig)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 22. november 2011 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2255/2010-1) annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Laboratoire Garnier et Cie

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »HERBA SHINE« for varer i klasse 3

Indehaver af de i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: Herbacin cosmetic GmbH

De i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: Det nationale ordmærke, EF-ordmærket og den internationale registrering »HERBACIN« for varer i klasse 3

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Medhold i indsigelsen

Appelkammerets afgørelse: Klagen taget til følge

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 42, stk. 2, første punktum, i forordning nr. 207/2009, idet der allerede på tidspunktet for førsteinstansens indsigelsesafgørelse ikke længere forelå et gyldigt krav om dokumenter vedrørende brugen fra ansøgerens side. Tilsidesættelse af artikel 15, stk. 1, andet afsnit, litra b), i forordning nr. 207/2009, idet sagsøgtes appelkammer retligt fejlagtigt ignorerede en betydelig eksportomsætning under varemærket »HERBACIN«. Tilsidesættelse af artikel 15, stk. 1, første afsnit, i forordning nr. 207/2009, idet de beviser, der er forelagt til støtte for, at brug har fundet sted med hensyn til købere på Fællesskabets område, er blevet vurderet ukorrekt.

Sag anlagt den 20. januar 2012 — Athens Resort Casino mod Kommissionen

(Sag T-36/12)

(2012/C 80/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Athens Resort Casino AE Symmetochon (Marrousi, Grækenland) (ved advokaterne N. Niejahr, Q. Azau, F. Spyropoulos, I. Dryllerakis og K. Spyropoulos, og barrister F. Carlin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 24. maj 2011 om Grækenlands statsstøtte til visse græske kasinoer (C 16/10 (ex NN 22/10, ex CP 318/09)) (EUT L 285, s. 25) (herefter »den anfægtede afgørelse«) annulleres
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelse i det omfang den finder anvendelse på sagsøgeren, eller
- mere subsidiært, den anfægtede afgørelse annulleres for så vidt angår kravet om tilbagesøgning af beløb fra sagsøgeren, og
- Kommissionen tilpligtes at betale sine egne og sagsøgerens omkostninger i forbindelse med sagen.

Søgmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

- 1) Første retlige anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat artikel 107, stk. 1, TEUF ved at fastslå, at den anfægtede afgørelse udgjorde en støtteforanstaltning, idet den:
  - a) fastslog, at sagsøgeren fik en økonomisk fordel i form af »afgiftsmæssig forskelsbehandling« for et beløb på 7,20 EUR pr. billet
  - b) fandt, at foranstaltningen vedrørte statsmidler, der var blevet givet afkald på
  - c) vurderede, at foranstaltningen var selektiv til fordel for sagsøgeren, og
  - d) konkluderede, at foranstaltningen fordrejede konkurrencen og påvirkede samhandelen mellem medlemsstaterne.

2) Andet retlige anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat artikel 296 TEUF ved ikke at give en tilstrækkelig begrundelse, der gør det muligt for sagsøgeren at forstå, og for Domstolen at efterprøve den begrundelse, som den har lagt til grund for at fastslå, at sagsøgeren fik en selektiv fordel, at en sådan fordel involverede statsmidler, der var givet afkald på, og ville være i stand til at fordreje konkurrencen og påvirke samhandlen mellem medlemsstater.

3) Tredje retlige anbringende om, at såfremt Retten finder, at den uforenelige støtte er blevet tildelt sagsøgeren, skal Retten annullere den anfægtede afgørelse i det omfang, den kræver tilbagesøgning af beløb fra sagsøgeren, idet denne tilbagesøgning tilsidesætter:

a) artikel 14, stk. 1, første punktum, i forordning (EF) nr. 659/1999 ⁽¹⁾ i henhold til hvilken tilbagesøgning skal vedrøre den støtte, som støttemodtageren har modtaget, idet Kommissionen ikke korrekt har fastsat størrelsen på den støtte, som sagsøgeren eventuelt har fået, og

b) artikel 14, stk. 1, andet punktum, af Rådets forordning (EF) nr. 659/1999, idet det er i modstrid med generelle EU-retlige principper, nemlig princippet om den berettigede forventning, retssikkerheds- og proportionalitetsprincippet.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 [nu art. 108] (EFT L 83, s. 1).

Sag anlagt den 30. januar 2012 — Hamcho og Hamcho International mod Rådet

(Sag T-43/12)

(2012/C 80/43)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Mohamad Hamcho (Damaskus, Syrien) og Hamcho International (Damaskus) (ved advokat M. Ponsard)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

— Sagen antages til påkendelse efter den fremskyndede procedure.

— Annullation af følgende retsakter, for så vidt som disse vedrører sagsøgerne:

— Afgørelse 2011/273/FUSP som hidtil suppleret og ændret, herunder senere afgørelser nævnt i afsnit 17 i stævningen.

— Forordning nr. 442/2011 som hidtil suppleret og ændret, herunder senere forordninger nævnt i afsnit 18 i stævningen.

— Afgørelse 2011/782/FUSP som hidtil suppleret og ændret, bl.a. ved gennemførelsesafgørelsen 2011/273/FUSP ifølge afsnit 19 i stævningen.

— Forordning nr. 36/2012 som hidtil suppleret og ændret, bl.a. ved gennemførelsesforordning nr. 55/2012 ifølge afsnit 20 i stævningen.

— Annullation af Rådets afgørelse, som findes i Rådets meddelelse af 21. december 2011 rettet til sagsøgerne, for så vidt som den opretholder deres optagelse på de omtvistede lister.

— Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat to anbringender, som i det væsentlige var identiske med eller lignede dem, der blev påberåbt i sag T-653/11, Jaber mod Rådet.

Rettens kendelse af 6. februar 2012 — Colegio Oficial de Farmacéuticos de Valencia mod Kommission

(Sag T-337/09) ⁽¹⁾

(2012/C 80/44)

Processprog: spansk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 256 af 24.10.2009.

Rettens kendelse af 18. januar 2012 — Ghost Brand mod KHIM — Procter & Gamble International Operations (GHOST)

(Sag T-298/11) ⁽¹⁾

(2012/C 80/45)

Processprog: engelsk

Formanden for Sjette Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 238 af 13.8.2011.

Rettens kendelse af 18. januar 2012 — Otto mod KHIM — Nalsani (TOTTO)

(Sag T-300/11) ⁽¹⁾

(2012/C 80/46)

Processprog: spansk

Den femte afdelings præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 238 af 13.8.2011.

Rettens kendelse af 18. januar 2012 — Stichting Greenpeace Nederland og PAN Europe mod Kommission

(Sag T-362/11) ⁽¹⁾

(2012/C 80/47)

Processprog: engelsk

Formanden for anden afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 252 af 27.8.2011.

Rettens kendelse af 26. januar 2012 — Symfiliosi mod FRA

(Sag T-397/11) ⁽¹⁾

(2012/C 80/48)

Processprog: engelsk

Formanden for første afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 282 af 24.9.2011.

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 80/33	Sag T-637/11 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 25. januar 2012 — Euris Consult mod Parlamentet (Særlige rettergangsformer — offentlige tjenesteydelsesaftaler — udbudsprocedure — oversættelsestjenester til maltesisk — afvisning af en tilbudsgivers bud — kommunikationsprocedurer — begæring om udsættelse af gennemførelse — fortabelse af mulighed — alvorligt og uopretteligt tab foreligger ikke — manglende uopsættelighed)	19
2012/C 80/34	Sag T-674/11: Sag anlagt den 30. december 2011 — TV2/Danmark mod Kommissionen	19
2012/C 80/35	Sag T-1/12: Sag anlagt den 2. januar 2012 — Frankrig mod Kommissionen	20
2012/C 80/36	Sag T-18/12: Sag anlagt den 9. januar 2012 — Interbev mod Kommissionen	21
2012/C 80/37	Sag T-22/12: Sag anlagt den 16. januar 2012 — Fomanu mod KHIM (Qualität hat Zukunft)	22
2012/C 80/38	Sag T-26/12: Sag anlagt den 20. januar 2012 — PT Musim Mas mod Rådet	22
2012/C 80/39	Sag T-29/12: Sag anlagt den 17. januar 2012 — Bauer mod KHIM — BenQ Materials (Daxon)	23
2012/C 80/40	Sag T-33/12: Sag anlagt den 23. januar 2012 — Piotrowski mod KHIM (MEDIGYM)	24
2012/C 80/41	Sag T-34/12: Sag anlagt den 25. januar 2012 — Herbacin cosmetic mod KHIM — Laboratoire Garnier (HERBA SHINE)	24
2012/C 80/42	Sag T-36/12: Sag anlagt den 20. januar 2012 — Athens Resort Casino mod Kommissionen	25
2012/C 80/43	Sag T-43/12: Sag anlagt den 30. januar 2012 — Hamcho og Hamcho International mod Rådet	25
2012/C 80/44	Sag T-337/09: Rettens kendelse af 6. februar 2012 — Colegio Oficial de Farmacéuticos de Valencia mod Kommission	26
2012/C 80/45	Sag T-298/11: Rettens kendelse af 18. januar 2012 — Ghost Brand mod KHIM — Procter & Gamble International Operations (GHOST)	26
2012/C 80/46	Sag T-300/11: Rettens kendelse af 18. januar 2012 — Otto mod KHIM — Nalsani (TOTTO)	26
2012/C 80/47	Sag T-362/11: Rettens kendelse af 18. januar 2012 — Stichting Greenpeace Nederland og PAN Europe mod Kommission	26
2012/C 80/48	Sag T-397/11: Rettens kendelse af 26. januar 2012 — Symfiliosi mod FRA	26

ABONNEMENTSPRISER 2012 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 310 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	840 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA